

Μέγα τό τῆς ἀπαιδευσίας κράτος

Γράφει ο **Σαράντος Καργάκος** (Ιστορικός - Συγγραφέας)

ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ἡμέρες τοῦ Σεπτεμβρίου, ὅταν οἱ ἔρμοι καθηγητές μοχθοῦσαν νά ξεψαχνίσουν καί νά κατανοήσουν τούς «φετφάδες» τοῦ ὑπουργείου πνευματικῆς αὐτοκτονίας, μιά φίλη καθηγήτρια μοῦ ἔστειλε μακροσκελῆ ἐπιστολή μέ ἕναν ὀρμαθό «μαργαριταριῶν» ἀπό γραπτὰ ἀποφοιτησάντων μαθητῶν ὡς ἀντίδοτο –ἔτσι μοῦ γράφει– στήν εἰσβολή τῶν κουνουπιῶν. Πιθανῶς θεωρεῖ τήν ἀγραμματοσύνη κάτι σάν «μπαϊγκόν»! Ἴδού ἕνα δείγμα «μαργαριταριῶν» ἀπό μιά γλωσσική ἀσκηση γιά τά λεγόμενα συνώνυμα:

Σαράντος Ι. Καργάκος

Διαφορετικός = προστατευτικός

Μεταβάλλεται = ἀναβάλλεται

Ἀποστολή = συστολή

Ἐθισμός = προσηλισμός (·)

Ἀποστολή = ἐπιστολή

Εὐτυχῶς, πού χάριε στήν κυριαρχική ἐπέκταση τῆς Ἀγγλικῆς στήν ἀμερικανική της ἐκδοχή δέν ἦταν ἀπαραίτητη γιά σταδιοδρόμηση ἡ γνώση τῆς Ἑλληνικῆς. Τά παραδείγματα, καί μόνον ἀπό τόν πολιτικό χῶρο, ἀφθονοῦν. Ἡ συλλέγουσα τούς «μαργαρίτες» συνάδελφός μου ἔστειλε δείγματα

ύψηλης γνώσεως καί από τό μάθημα τῆς Βιολογίας. Εἶχε τεθεῖ –ἀπορῶ πῶς καί γιατί– ἓνα ἐρώτημα γιά τήν ὑπέρταση. Ἰδού μερικές Ἱπποκράτειες ἀπαντήσεις:

«Υπέρταση εἶναι κάποια ἄσχημα πράγματα πού κάνουν κακό στήν υἰγεία μας, εἶναι δηλαδή ὑπέρ (!) τῆς υἰγείας μας»!

Καί ἐπειδή ἄλλο ἐρώτημα περιεῖχε τό ρῆμα «ἐγκυμονεῖ» σχετικά μέ τούς κινδύνους τῆς υπερτάσεως, ἰδού σκέψεις καινοφανεῖς:

«Νά χάσει τό μωρό, καί ἡ μητέρα νά βρεθεῖ σέ ἄσχημη κατάσταση μέ τήν υἰγεία της.» – «**Ἡ ὑπέρταση –ἐάν δέν εἶναι κάποιος προσεκτικός– μπορεῖ νά προκαλέσει ἐγκυμοσύνη.**» – «Γιά τήν πρόληψη τῆς ὑπέρτασης θά πρέπει νά ἀποφεύγουμε τόν ἥλιο, διότι οἱ παλμοί ἀνεβαίνουν καί παίρνουν διαστάσεις μεγαλύτερες ἀπό τό κανονικό.» Ὑπάρχουν καί ἄλλες ἀπαντήσεις, ὅπου ἡ ὑπέρταση ταυτίζεται μέ τήν στύση, πού γιά λόγους αἰδημοσύνης δέν γράφονται.

Γιά τό μάθημα τῆς Ἱστορίας ἀδυνατῶ νά παραθέσω ἀπαντήσεις γιατί θά γινόταν κατακλυσμός. Ἀρκοῦμαι σέ μιά ἄγνωστη ἕως τώρα πληροφορία: «**Κατά τήν Ἀλωση ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Τούρκων ἦταν ὁ Ἀλί.**» Καί ἡ δύσμοιρη συνάδελφος ἀναφωνεῖ: «Ὡ ἀλί καί τρισαλί!». Καί κάτι ἀκόμη ἀπό τήν προφορική ἐξέταση δυσλεκτικοῦ μαθητῆ.

Τόν ρωτᾶει ἡ θεολόγος **ἀπό ποιο μέρος τοῦ σώματος τοῦ Ἀδάμ ὁ Θεός ἔφτιαξε τήν Εὕα, καί ὁ μαθητής ἀπαντᾷ: «Ἀπό τό νεφρό».** Νευριασμένη ἡ καθηγήτρια μονολογεῖ: «Ὁχι ἀπό τόν σπλῆνα». Καί ὁ μαθητής, χτυπώντας μέ τό χέρι τό μέτωπο, ἐπιβεβαιώνει: «Ἀχ, ναί, σωστά ἀπό τόν σπλῆνα»!

Σταματῶ ἐδῶ τήν ἀντιγραφή λεκτικῶν ἀνοησιῶν ἀφοῦ ἀπό τέτοιες βρίθουν πλέον καί τά σχολικά βιβλία. Κατά τίς δεκαετίες τοῦ '80 καί '90 εἶχα ἐπισημάνει ἑκατοντάδες λάθη ὄχι μόνο σέ βιβλία ἱστορίας καί λογοτεχνίας ἀλλά καί κοινωνιολογίας, πολιτικῆς ἀγωγῆς καί μαθηματικῶν, καί τά εἶχα δημοσιεύσει στήν «Καθημερινή» καί στόν «Οἰκονομικό Ταχυδρόμο». Ἀλλά στοῦ «Κουφοῦ τήν πόρτα πάρε καί τήν ... πόρτα», ὅπως ἔλεγαν τότε οἱ μαθητές.

Ἔκτοτε ἡ ἀμάθεια ἔγινε μόδα. Ὁ καταρτισμένος ἄρχισε νά λογαριάζεται σάν... βλαμμένος. Οἱ γνώσεις θεωρήθηκαν καί θεωροῦνται περιττό φορτίο. Ἀλλωστε, γιατί νά τίς κουβαλᾷ κανεῖς στό κεφάλι του, ἀφοῦ μπορεῖ νά τίς ἔχει στό «τάμπλετ» πού εἶναι πιό ἐλαφρό ἀπό τό μυαλό;

Ὑπάρχουν ὅμως στιγμές πού πρέπει κάποιος νά γράψει καί νά μιλήσει. Σ' αὐτό δυστυχῶς τό «τάμπλετ» δέν μπορεῖ νά τόν βοηθήσει. Καί τότε τί λέμε; **Θυμᾶμαι τήν γκάφα τοῦ πρωθυπουργοῦ πού θεώρησε κάτι ξεχωριστό τήν Λέσβο ἀπό τή Μυτιλήνη.** Ἡ φαρμακερή σάτιρα τοῦ ἀπάντησε:

«Τσίπρα, δέν σέ θέλουμε
νά πᾶς ἀλλοῦ νά μείνεις
νά βρεῖς κάπου ἀνάμεσα
Λέσβου καί Μυτιλήνης»!

Κάθε μῆνα ὁ ἐκδότης τῆς «Φιλολογικῆς-Πολιτικῆς Πατρῶν», ὁ ἐλλόγιμος κ. Γ. Θ. Γιαννόπουλος ἔχει καθιερώσει εἰδική στήλη ὅπου καταγράφονται λεκτικά λάθη τά ὁποῖα ἐκχέονται ἀπό τά χεῖλη διαφόρων ἐκφωνητῶν, σχολιαστῶν καί λοιπῶν νυχθημερόν συζητούντων στά κανάλια περί παντός γνωστοῦ.

Ἐπὶ μία 10ετία, λόγω τῶν γεγονότων στήν Συρία, διαβάζουμε καί ἀκοῦμε οἱ... Σύριοι. Λάθος! Τό σωστό εἶναι Σύριοι. Σύριος λέγεται ὁ κάτοικος τῆς Σύρου, ὁ Συριανός. Ὁ Λουκιανός ἦταν Σύρος, ὁ Βαμβακάρης ἦταν Σύριος.

Ἡ συνάδελφός μου καταγράφει τοῦτο τό ἀπίθανο πού ἄκουσε στό δελτίο εἰδήσεων: «**Ἡ δικαιοσύνη πρέπει νά συνεχίσει ἀπρόοπτα (!) τό ἔργο της.**» Κάποιος ἐπιφανῆς ἔδωσε «**τά εἰλικρινά του συλλυπητήρια**» στήν οἰκογένεια Μητσοτάκη, ἐνῶ κάποιος, ἐπίσης, ἐπιφανῆς παρουσιαστής μᾶς

εἶπε ὅτι «ὁ σωρὸς (!) του θά θαφτεῖ στοῦ Χαλεπᾶ (!!))».

Παλαιότερα εἶχαν ἀκουστεῖ καί τοῦτα τὰ τραγικοκωμικά: «Ἡ δοξολογία ἔγινε χοροπηδοῦντος (!) τοῦ ἀρχιεπισκόπου» καί «Τώρα ἀκολουθεῖ ἓνα μουσικό πρόγραμμα μέ ναπολιτάνικες... καλτσοδέτες»!

Καί ὅταν κάποιος ἐπισημαίνει τὰ λάθη αὐτά, εἰσπράττει τήν ἀπάντηση: «Καί τί ἔγινε;». Καί γι' αὐτό δέν γίνεται τίποτα –ἐννοῶ καλό– στὸν τόπο αὐτό. Παλαιότερα ἓνα λάθος σάν αὐτά πού ἀναφέραμε, γεννοῦσε ἐντροπή. Ἐνδεικτικό εἶναι τὸ ἀκόλουθο περιστατικό: ὅταν κατὰ τήν περίοδο 1915-1920 ὁ μετέπειτα διάσημος καθηγητὴς Ἀριστοτέλης Σιδέρης ἐκπροσωποῦσε στὴ Βουλὴ τὸ Σοσιαλιστικό Ἑργατικό Κόμμα Ἑλλάδος (Σ.Ε.Κ.Ε.), τὸ μετέπειτα Κ.Κ.Ε., σέ μιὰ ἀγόρευσὴ του ἔκανε πολλές ἀναφορές στὸν Μάρξ.

Καί τότε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κάπως ἐκνευρισμένος, πῆρε τὸ λόγο καί τοῦ εἶπε: «Κύριε συνάδελφε, τήν πολιτικὴ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καθορίζομεν ἡμεῖς καί ὄχι ὁ Μάξ Νορδάου».

Κάποιος –νομίζω ὁ Παπαναστασίου– τοῦ ψιθύρισε ὅτι ὁ Σιδέρης ἐννοεῖ τὸν Κάρολο Μάρξ, συγγραφέα τοῦ «Κεφαλαίου» καί ὄχι τὸν Μάξ Νορδάου, πού ἔγραψε τὰ «Κατὰ συνθήκην ψεύδη». **Κατέρυθρος ὁ Βενιζέλος ἀπὸ ἐντροπή ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴ Βουλὴ καί ἔκανε πολλές ἡμέρες νὰ ἐμφανισθεῖ σ' αὐτή. Ἄλλοι καιροί, ἄλλα ἤθη!**

06.10.2017

Πηγή: www.sarantoskargakos.gr/